

Třetí plochy Branná výchova v Německu a u nás

Nevyužití vítězství přináší v zápětí mnoho zla. Pravdivost tuto nám potvrzují paměti politiků i vojenských odborníků, kteří pracovali na mírových otázkách světové války. A to tím více, čím větší je převaha nebo zásah politiků do vojenských otázek. Přistoupí-li pak k tomu jiné nové problémy, jichž praxe daleko předstihuje teorii, vznikají třetí plochy.

Tyto třetí plochy projevují se v různé intenzitě, podle toho jak se jeví vnitřně i zahraničně politické události. Z nich rodí se snahy autonomistické, revisionistické a plebisicitní.

Takovou třetí plochou je problém menšinový. Tento problém není nový, existoval již dříve. Mírovými smlouvami dostal určitou basi právního podkladu. Otázka menšin přicházela v úvahu všude tam, kde nebylo možno plně provést zásadu „sebeurčení národů“. Účelem bylo poskytnouti jakousi ochranu příslušníkům jiné národnosti.

Teoretické řešení spočívalo pravděpodobně na těchto základech: poskytnouti ochranu proti násilnému odnárodnování, ochranu spojenou s postupnou asimilací menšin vzájemným stykem hospodářským, sociálním a kulturním s většinou. Upravě nebylo myšleno zachování menšin z důvodu vnitro-politicko-praktických a plynulosti státní suverenity, toho dokladem jsou státy, které neuznávají národních menšin, a nepřijaly žádných menšinových závazků. Důvod spočíval ve vyvarování se vnitřních komplikací. To byly principy, opírající se o mezinárodní právo, jichž provádění zůstaveno právnímu řádu toho či onoho státu s tím, aby byla vyloučena násilnost a aby byly zachovány zásady kulturního společenství.

Takové závazky byly velmocemi předloženy některým státům, aby je přijaly za své. Tím byla částečně omezena suverenity dotyčných států, neboť menšině byla přiznána možnost stěžovat si na násilnost před zvláštním fórem společnosti národů za předpokladu všeobecně uznávaných. Postavení menšiny bylo uznáno do značné míry za otázku mezinárodní. Menšiny však nebyla přiznána plná mezinárodně-právní subjektivita. Menšina řídí se právem menšinovým, které je užší a v rámci právního řádu podléhá též právu většiny (státnímu). Nemůže tudíž menšina žádati ta práva, kterých nemá většina, a její postulat nesmí vybočovat ze zásad koncepcívaných právem mezinárodním a odporovat právnímu řádu luzemskému. Náš stát převzal menšinové závazky tak zvanou malou saint-germainskou smlouvou. Podle této smlouvy byly některé závazky vtěleny přímo do ústavní listiny (hlava VI.). I jiné státy mají závazky menšinové. Některé je zachovávají, jiné nikoli. Většina z nich dovedla vnitřní silou své politiky a prozíravosti slatiť závazky na nejnižší úroveň v zájmu upevnění státu a v duchu shora uvedené zásady. Je možné, že měly příznivější podmínky a využily vhodné doby.

Při vzniku státu nutno hledět k jeho zajištění, upevnění a vnitřní konsolidaci. V demokratickém principu je to zvláště třeba. Demokracie, souhrn zá-

B. Klimeš. - Latim co u nás se děje jak rok stále jen připravujeme k předvojen- ské branné výchově, dočetli jsme se v minulých dnech jak v sousední říši organizace „Hitlerjugend“ v krátké době vycvičila již miliony německé mládeže ve zbrani. z nichž jest přes 100.000 členů leteckých oddílů, 240.000 motocyklistů, 25.000 jezdců, jeden a čtvrt miliona vycvičených ve střelbě z pušek a 62.000 členů marniny. Hitlerjugend jest rozdělena v několik zvláštních odborů, má několik táborů pro brannou výchovu mládeže, v nichž chlapci od 14 do 18 let jsou soustavně vojensky vychováni.

I my máme svůj zákon o branné výchově, který vyšel již 15. července 1937, teprve však 30. května 1938 vydána byla prováděcí nařízení k tomuto zákonu a i od té doby jsme neustále jen v přípravě.

Jest skutečně již na čase, aby na podzim opravdu vstoupila prakticky v činnost branná výchova občanů, vždyť naše veřejnost, naše mládež a tělovýchovné spolky dyektivně již čekají, kdy bude s výcvikem započato.

Dnes již jest odbyta řada kursů pro výchovu cvičitelů a máme tedy všechny možnosti, aby došlo k praktickému provádění. Máme konec prázdnin, vlastní příprava zabere také ještě trochu času a proto jest nutno spěchat jak s jmenováním členů výborů brannosti tak i s vydáním instrukcí jak pro tělovýchovné spolky, školy, tak i pro občanstvo, které zejména z nezodnosti zákona nemá stále jasný pojem, co bude jejich povinností, co bude dobrovolné a čemu se musí podrobit.

Jsmo přesvědčeni, že naše široká československá veřejnost bude brannou výchovu přijmout s nadšením, láskou a obětavostí, což jest patrné také na všech účastnících instruktorských kursech, kteří bez ohledu na postavení, na věk, na své osobné hodnoty i vzdělání, svědomitě a poctivě podrobují se všem příkazům a ukázněně s největším zájmem snaží se vniknouti do tajů vojenského a válečného života. —

Lze válce zabrániti?

Rozčilené ovzduší, v němž poslední dobou žijeme v důsledku výbojného postupu imperialistických snah diktátorských států, jejichž nebezpečí si právě my, Čechoslováci, musíme plně a jasně uvědomit, vyvolalo mnoho otázek, jež všechny nakonec vyúsňují v té, již je použito jako nadpisu k tomuto článku. Lze válce zabrániti?

O této otázce je již mnoho psáno odborníky vojenskými, diplomaty i žurnalisty-diletanty, a neméně mnoho se o ni debatuje jak v kruzích vysoké diplomacie, tak v nejšířší veřejnosti.

sad různých svobod, chová v sobě též nebezpečí pro sebe samu. V ní lehce mohou vzniknouti různé škodlivé živly, u nichž jde smysl pro silný stát stranou. Nebezpečí často spočívá v samotných politických stranách, které v touze po vlastní síle neujasňují si nebezpečnost svých experimentů, jimiž ohrožují a zeslabují stát. Je faktem, že jejich základním činitelem a snahou má býti silný stát a jeho konsolidace, v druhé řadě teprve zájem vlastní. Bohužel se tak ne děje. V dobách klidných lo konstrukce státní snese, v dobách však nebezpečných je to vážné státní ohrožení. Je třeba mít na paměti, že strany jsou pro stát a ne stát pro strany.

Staly se chyby. A všichni víme, že se staly. Není třeba věšeti hlavu. Společné nebezpečí spojuje v jednotu nerozborné síly. Situace naší vlády je svízelná. Věříme, že ji zdolá. Budme přesvědčeni, že jsou tam muži na pravém místě, kteří jsou si vědomi své povinné odpovědnosti před národem i budoucností. Zaklíkáme různé ty syčky a nedopřejeme sluchu podvratným žvlům. Vláda má silnou oporu v lidu, který sám pochopil nebezpečí a je odhodlán hájit své až do krajnosti čestně a poctivě. Máme silnou a zdatnou armádu, jejíž

My si jí všimáme proto, že na ni lze odpověděti mnohem lépe než na otázku, která se rovněž často ozývá: „Bude vojna nebo nebude?“ Neboť tak daleko se nemůže odvážiti ani školový diplomat, používající bohaté znalosti světových poměrů. Může uvést všechna přístupná statistická data, objasňující vojenské i hospodářské síly států o něž v úvahách o možném válečném konfliktu jde, může též objasnit psychologickou stránku těchto problémů, proměnlivost poměrů mu však dovoluje činiti závěry toliko pravděpodobné. Zaručiti

vypěstlost je kvitována odborníky. Pracně vybudovaný vojenský stroj v pádu potřeby nesmí zůstat zbytečnou investicí.

Náš problém stal se problémem evropským. Rozhodnutí vlády jíti až do krajnosti v mezích ustávných zákonů je smyslem a obětí pro zachování míru. Princip obětí je třeba vyvážit účelností a trvanlivostí. Je veřejným tajemstvím, že dnešní problém je jen záminkou našeho souseda pro rozvinutí a uskutečnění svých plánů. Tu je vážným momentem, zda poskytnou oběť, která nebude poslední, či ukáží tvrdou ráznost!!

Na účet demokracii můžeme připočítati dnešní ismy, na účet demokracii dynamickou expanzi. Demokracie se bojí prohořiti válkou, ač jejich hospodářský i vojenský potenciál je ohromný.

Právě u nás dleci mise lorda Runci-mana je dokladem, že bezpečnost samotné Anglie je i u nás. Je našim přáním, aby jeho poslání se zdařilo a věříme v jeho objektivnost. Objektivity jeho práce musí býti světovým vysvědčením pro nás, že naše národní menšiny nejsou utiskovány, že naše menšiny mají více práv a svobod než v kterémkoliv jiném státě. — Dr. Kdj.

se, že to bude tak a tak a ne jinak, nemůže nikdo.

Zabývati se zmíněnými statistikami a úvahami je ovšem velmi poučné a užitečné, jak pro boječtivého stoupence orientace diktátorské, tak pro toho, komu záleží na zachování míru. Pro nás je potěšitelné, že srovnáme-li statistická data o válečných silách zemí diktátorských a demokratických, vidíme přímo zdrcující převahu na straně států demokratických. Rovněž podmínky hospodářské: suroviny, zásobování atd., i psychologické vlivy: mravní odolnost, jednotnost zemi atd., svědčí všesmě v prospěch demokracií, jak lze vyčísti na př. ze statistického materiálu časopisu Branná politika nebo z úvah francouzské žurnalistky Geneviève Tabouisové ve spise „Vyděračství nebo válka“.

S názory Geneviève Tabouisové, jejíž úvodníky o zahraniční politice v jednom z nejčelnějších pařížských listů „Oeuvre“, jsou pečlivě sledovány v celé Evropě, můžeme plně souhlasiti. V její knize možno též najíti odpověď na otázku, lze-li zabrániti válce světové, či ne.

Autorka je přesvědčena, že francouzsko-sovětská smlouva, které doposud byla z některých stran osíře kritizována, jeví se dnes jako jeden z rozhodujících činitelů, vykvývající váhy v prospěch války nebo míru, porážky nebo vítězství demokracií. Budou-li diktatury míti jistotu, že S. S. R. a Francie jsou semknuty řádným vojenským společenstvím opírajícím se o přesné plány a že při první známce, že evropská rovnováha byla porušena Německem nebo Itálií, rudá armáda zabráni tomu, aby se německé vojsko zmocnilo rumunského petroleje a obsadilo tuto zemi, která je skutečně zásobárnou obilí, pak je velmi nepravděpodobné, že by se dala Říše strhnouti na cestu dobrodružství.

Demokracie nemají proto důvodu, aby se cítily ohroženy, pokud jsou odhodlány zůstati sjednoceny a neustupovati již dále nátlaku diktatur. Proč by však měly demokracie nechat dojít k nejhoršímu? Jest jejich úkolem, aby před tvář světa odhodlaně organizovaly „frontu míru“ spojením svých diplomatických akcí a zesílením svého vojenského úsilí. Mezi Paříží a Londýnem existuje ovšem dohoda o základech takové politiky. Ale příliš často dochází k neshodám o tom, jak je použiti v praxi. Tyto neshody ovšem nemají nikdy dlouhého trvání, ale přece, kdykoliv k nim dojde, je tím dána příležitost k manévrování, kterou Řím ani Berlín ne nechají nevyužítou.

Abý jim byla vzata možnost takto manévrování, musila by se vytvořiti stálá spolupráce, založená na vzájemné důvěře mezi Paříží, Londýnem a Moskvou. Tato spolupráce by se musila projevovati nikoli v debatách, nýbrž v činech.

Nelze též dosti zdůrazniti význam požadavku, aby Společnost národů zachovala přes veškeré slabosti a nedostatky nadále svoji hodnotu tribuny k obhajobě demokracie.

Jest však třeba vždy znovu opakovati: mír nelze udržeti ústupky a kapitulacemi ani v těch bodech, které se zdají na světové šachovnici po-

družnými. Je jen jeden nedělitelný mír.

Síťlace Československa - af to Londýn uzná či nikoliv - je významná tím, že zejména po anšlusu je poslední bašťou demokracie ve střední Evropě. Je to opora tak silná - Delbos za své poslední cesty se o tom mohl přesvědčit, že Francie, i kdyby o to byla Londýnem žádána, nikdy nebude působiti na pražskou vládu, aby ustoupila před německým vyděračstvím. Chce-li se Francie hájiti proti Německu, musí se spoleháti na československou a sovětskou armádu. Toho dne, kdy by se Praha vzdala svého spojení s SSSR, což je první podmínkou jakéhokoliv sblížení Československa s Berlínem, ztratila by Paříž nejjistější oporu své bezpečnosti.

Mír tedy zachrániti a válce zabrániti lze; jest k tomu však třeba svorné spolupráce všech demokratických států v duchu opravdové, nikoli jen předstírané demokracie. Dr. B. Č.

Zastoupení lidovců

v komisích při ústřed. zastup. v Praze

V jednotlivých komisích na pražské radnici jest lidová strana zastupena řadou svých předních komunálních a veřejných pracovníků, z nichž většina jest členy a činovníky v Jednotě přátel katol. legionářů. Tak v ústředním stížnostním sboru zasedá jako jeho předseda br. JUDr. Dion. Polanský, v komisi regulační vlády rada Ing. J. Vrbecký, v komisi finanční br. Ing. Jan Hrubý, v komisi osobní jest voleným referentem br. Josef Fikejzl a členem Ladisl. Šolc, v komisi pro finanční správu obce Antonín Mareš a Jaroslav Brož, v komisi technické I. Jindřich Záhček, v technické komisi II. br. Bedřich Klimeš, v kulturní a školské br. Frant. Kliment a ses. Růžena Budělovská, v komisi hospodářské br. Karel Brejcha, v komisi pro obecní nájemné domy a péči bytovou ses. Zdenka Škáblová, v patronátní a hřbitovní komisi jest voleným referentem br. Alois Tyllínek a členem dp. Jos. Hájek, v zásobovací a cenové komisi Frant. Pexa a Eduard Esner, v ústř. sociálním sboru br. Bedřich Reichelt a ses. R. Budělovská, v správní radě elektrických podniků br. Msgr. Al. Tyllínek a Čeněk Houdeček, ve správní radě obec. plynární Ing. Dr. Jaroslav Prášek, ve správní radě vodáren br. Jaroslav Uhlíř, ve správní radě malých podniků br. Jaroslav Miškovský, v komisi pro zkoušení učtů br. Jan Pauly, v dozorčí radě pohřeb. ústavů br. Čeněk Houdeček, v dozorstvu nemocnice na Bulovce br. MUDr. Jar. Švamberk, v živnostenské komisi Václav Šafránek, v osvětovém sboru ses. Růžena Budělovská a v dozor. radě nad městskou stráží Bedřich Mikolášek.

Msgr. Andrej Hlinka zemřel

V úterý 16. t. m. ve 23.05 hod. skončil tůžba katolického lidu slovenského, ružombercký farář, papež. komoří a apoštolský protonotář Msgr. Andrej Hlinka. Hlinka se narodil 29. září 1864 v Černové na Slovensku, gymnasiu studoval v Ružomberku a seminář v Levoči, 1889 byl vysvěcen na kněze, potom byl v několika obcích kaplanem a farářem ve Sliacích a v Ružomberku. Pracoval pro uvědomování slovenského lidu po stránce hospodářské, sociální i politické již za Maďarska, což mu vyneslo několikrát žalář v Segedině. Zesnulý založil v r. 1905 slovenskou stranu lidovou, jejíž se stal vůdcem a miláčkem lidu. Roku 1918 v květnu zasedl se o rozchod Slovenska s Maďary a hovořoval pro sloučení s Čechy v jednotné Československo.

Msgr. Hlinka od března t. r. byl vážně nemocen, jeho silná vůle však vzdorovala smrti až nadešla poslední chvíle dne 16. t. m.

Tomuto velikému muži, který namažou nebyl plně pochopen, dej Bůh lehké odpočinku a odměň jej za bezpříkladně velkou a neohroženou jeho práci, kterou čsl. denní tisk v těchto dnech podrobně rozvedl a zhodnotil.

Alois Navrátil:

Cesty Československého zahraničního odboje

Nyni budou následovat po sobě sdělení z několika ruských větších měst, kde jsem poslal dotazníky tohoto stejného znění:

1. Které byly české spolky v městě, kde jste byl usazen? 2. Jak početná byla tamější kolonie? 3. Jaké tam byly náboženské poměry mezi našimi krajaney? 4. Jakého tam byli naši krajané náboženství? 5. Konaly se tam v době před válkou, neb ve válce nějaké oslavy 28. září? 6. Pořádali tam Češi před vypuknutím války manifestaci pro vítězství Ruska? 7. Pořádali tam čeští lidé při první revoluci manifestaci osvobození od carského režimu?

Důvod o objasnění spolkových poměrů byl ten, aby bylo zjištěno mimo jiné, jak osoby, které před válkou byly ve vlasti v Sokole, v této domněle nejnárodnější organizaci, tuto soudružnou společenskou myšlenku dovedli znovu vytvářeti v jiném prostředí. Ze studie uveřejňované bude viděti, že v Rusku sokolství organizačně zaniklo, přesto, že tam bylo posláno na 100 sokolských cvičitelů, tedy osob schopných vytvářeti organizaci. Dále v dotaznících jsou vsunuty otázky o náboženských poměrech mezi krajaney v Rusku. Myšlenkou objasnění náboženského života našich krajanů v zahraničí, jsem se současně zabýval hned v době mléna svatováclavského; po něm, neb jak jest známo tehdy při polemikách, které jednaly o tradici v čsl. legiích, přicházelo se i na otázky náboženské. Řadu věcí jsem uveřejnil v mých samostatných tehdejších literárních pracích. Konečně jsem pak požádal „Ústředí Čechů a Slováků z Ruska“ o vylíčení otázek náboženských ze širšího stanoviska.

Byla mi zaslána tato odpověď:

Praha, 21. října 1932.

P. Alois Navrátil

v Píerově.

Lituje, že nemohli jsme vyhověti Vaší žádosti ze dne 13. června t. r. a sdělití Vám jméno osoby, která mohla by Vám dáti informace o náboženských poměrech v českých koloniích na Rusi před válkou i v době války, neboť žádná z osob namí k tomu vyzvaných, ubohy te se nepodjala. Mohlo by se jednat pouze o informace toho druhu, týkající se zejména zemědělských kolonií na Rusi, neboť v městských řsl. koloniích v Rusku náboženský styk společenským nijak se neprojevovalo, zvláště ne tak významně, že by to

konávalo zvláštní vliv na tvoření myšlenkové tvárnosti městských kolonií. Zemědělské kolonie pak byly až na malé výjimky pravoslavné a splyvaly plně ve svých náboženských citech s místním pravoslavným obyvatelstvem, aniž by city tyto měly zvláštní vliv na jejich společenskou strukturu.

Tajemník: L. Grant. Před-eda: F. Štybnar. Razitko: Ústřední sdružení Čechů a Slováků z Ruska v Praze.

Nezbývalo nic jiného, než spokojiti se zase jen úryvky při dotazníkové akci z prostředí mezi pravoslavnými. O poměrech na Volyni psal již v „Nášinci“ několik článků misionář volyňských Čechů dr. K. Žůrek, což jsem již pak zvěsti části vsunul i do brožury „Společnou práci k 28. říjnu“. Podle dr. K. Žůrka nebylo to úplně tak, že kolonie na Volyni téměř úplně splyvaly s pravoslavnými. Odlišné poměry náboženské snad také mohly býti mezi našimi krajaney, kteří žili v ruském Polsku.

Ovšem, co se týká odpovědi zaslání mi z Ústředí a výše uveřejněném, jistě těžko by bylo najíti mezi našimi bývalými zahraničními krajaney osoby, které před válkou neb ve válce byly ve věku, kdy o náboženských otázkách jest možno zrale uvažovati a které nyní by mohly ty věci zpracovati. Vždyť to jsou již starci. Ti mladší, kteří v oněch dobách předválečných měli asi 20 roků, ti tehdy sotva měli zájem o náboženské otázky. Onen věk jest pochopitelný. Bylo to jistě obdobně jak mezi našimi mládeží ve vlasti po převratě do posledních let.

Názory mládeže po válce jsem mohl dobře pozorovati při mém absolvování hospodářské školy, kde byla mládež venkovská různého věku. V lavicích školních se totiž žije téměř jako v kolektivu. Mládež městskou ale v ranějším věku jsem mohl zase pozorovati při svých studiích na škole obchodní.

Podle všeho myslím však, že i tak ze studie uveřejněné ve „Svatováclavské stráži“, bude možno učiniti si jakýsi obraz o náboženských poměrech před válkou v Rusku, mezi našimi krajaney.

V dopise o poměrech z Oděsy, který otiiskneme v příštím čísle t. l. uvídíme zase naše předválečné spolkaře ze strany málo příznivé, což ostatně jest něco obodného, jak byly vedeny spolky někde i ve vlasti.

Naše oběti

Oběti přinesené organizovanými katolíky na životech v čs. legiích nebyly malé. Svědčí o tom záznamy u Ústř. Jednoty čs. legionářů, že více jak 200 příslušníků katolických spolků položilo životy své v čs. legiích za naši svobodu a samostatnost. Historie jedenkrát jistě spravedlivě zhodnotí tyto oběti přinesené na oltář vlasti organizovanými katolíky a proto ani my dnes při oslavách 20. výročí trvání čs. republiky nesmíme na ně zapomenuti. Modleme se za spásu jejich duší a připomínejme si, že i oni byli důležitým kolečkem v zahraničním čs. odboji, bez něhož nebylo by dosaženo dnešní svobody!

Požádali jsme rodiče předlého bratra Aloise Splouchala o sdělení, v kterých katol. spolicích předválečných byl organizován a bylo nám odpověděno následující: „Sděluji Vám, že Alois Splouchal byl od předválečné doby v katolických spolicích: Křesť. soc. Svornosti, Mariánské družině a v Moravanu, spolku katol. studentstva středoskolského. Také podle dalších dopisů se nezmíní. S úctou Jan Splouchal, otec, Mouřínov č. 142.“ Bratr Alois Splouchal byl a bude nám dlouho zářivým příkladem, dobrého vojáka, odvážného, neohroženého

hrdiny, nadšeného vlastence! Podle vypravování bratří 4. pluku byl br. praporečik Splouchal vždy milé povahy. Byl absolventem vyšší obchodní akademie v Brně, povolán soukr. úředník. Přihlásil se do čs. vojska 24. června 1916, byl přidělen jako tlumočník ku štábu 3. kavkazského armádního sboru. V květnu 1917 prodělal poddůstojnický kurs a 25. května téhož roku jmenován důstojnickým čekatelem 6. roty 1. pluku. S touto rotou se také zučastnil bitvy u Zborova a za chabosti v bojích byl povýšen na desátníka, 9. září 1917. Rozkazem velitele armád jihozápadní fronty byl 8. listopadu 1917 za udatnosti v bojích nověšou na praporečika a převeden ku 4. pluku.

Již samo toto povýšování po zborovské bitvě svědčí o jeho vojenských činnostech!

V době, kdy čs. vojsko bylo přepádáno, v době vystoupení čs. vojska proti bolševikům, dobrovolně se přihlásil, že přejde bolševické fronty s důležitým posláním od 4. pluku k Čs. Národní radě na Sibiř a vydává se na cestu 26. května 1918. Podle doslechu byl br. praporečik zajat bolševiky a v nastávajících zmatcích bestiálně zavražděn! O jeho hrobu není

poznámky

Výzvěné pro záložníky. Poslanecké sněmovně byl předložen návrh zákona o zvýšení dosavadního výživovacího příspěvku pro příslušníky osob povolánych na vojenské cvičení - o 75%. Nárok na příspěvek mají nejen zaměstnanci, ale i osoby samostatně výdělečně činné (živnostníci).

Vozidla pro armádu. Vláda dále předložila sněmovně návrh zákona, který doplňuje ustanovení o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské, t. j. postrojů, tažných zvířat, motorových vozidel atd. Přijímání těchto prostředků bude zkráceno a zjednodušeno na nejmenší míru.

Plynové masky s mikrofony. V Londýně prodělo 200 telefonistek telefonní centrály kurs s plynovými maskami pro případ leteckého útoku. Masky jsou uvnitř opatřeny mikrofonem, aby telefonistky mohly v nich konat nerušené služby.

Vojenské konzervy s topením. Dva jugoslávští technicové vynalezli způsob výroby konzervy s topením. Celý aparát i s konzervou tvoří jeden celek a potraviny v konzervě mohou být ohřívány pomocí nehašeného vápna a vody, což obě tvoří s plechovkou jeden celek.

Státní sklad proliplynových masek. V pařížském předměstí San Oun byl zřízen první velký státní sklad proliplynových masek. Bude tam stále k dispozici vedle velkého množství masek 200 osob a 40 motorových vozidel, kterými se budou v případě nebezpečí masky rozvážati.

Protest záložních vojáků. V jednom plzeňském listě inserátem hledala firma technického úředníka, s výslovným upozorněním, že musí býti vojny prost. Inserát vyvolal protestní projev záložníků, kteří zcela správně namítají, že vojenská služba nesmí býti překážkou v zaměstnání.

Následek otravy plynem za války. V Záhřebu se projednával zajímavý proces. Majitel domu dal výpověď nájemníkovi pro chrápání ze spaní. Zálovaný dokazoval, že chrápání jeho jest následek otravy plynem ve světové válce, soud však obhajobu zamítl s odůvodněním, že takovýto neudm musí býti majiteli domu předem ohlášeno.

Návrat po 24 letech. Do Chropíně u Kroměříže se tyto dny vrátil z Ruska Jaroslav Malik, který na počátku války se dostal do ruského zajetí a po 24 let nebylo o něm zpráv. Malik je v Rusku ženat, jest tam spokojen a po návštěvě své matky a příbuzných se tam opět vrátí.

Příslušníci druhé zálohy jsou například povinni hlásiti každou změnu svého bydliště u obecního či městského úřadu právě tak, jak činí vojáci první zálohy. Hlášení nutno si dát potvrdit do vojenské knížky. Všichni, kteří změnili své bydliště od 1. října 1927 musí se nejdéle do 23. srpna t. r. přihlásiti.

Strážlivá katastrofa postihla čsl. letecký 13. t. m. kdy se u Štrasburku zřítilo třímotorové nejmódnější letadlo čsl. aerolinie. V troskách letadla nalezlo smrt 13 cestujících a 4 členové posádky, z nichž jediná stewardka, téžce zraněná, dožila se v nemocnici ještě druhého dne, aby po amputaci nohou, následovala ostatní na věčnost.

Památky 16. října 1918 byl in memoriam povýšen na podporučík Br. podporučík Splouchal byl prohlášen za mrtvého a jeho rodičům odevzdány jeho vyznamenání: revoluční medaile, medaile vítězství a čs. válečný kříž. Hle, charakteristika důstojníka vyššího z katol. spolků: nechráněn, odvážný, nadšený voják a vlastenec, ku všem bratrům milý druh obětující se, ačkoliv tuší, že z těchto bojů se nevrátí... Bůh mu dej odpočinku lehké, - vždyť bojoval za vlast a svůj národ!

K jmenování u ČSD.

Jmenování k I. VII. na ČSD bylo zklamáním pro hraničáře. Za jako obyčejně, bylo nejméně jmenováno do IV. platové stupnice staničních pomocníků. Rovněž byly opomenuty kategorie s menším počtem zaměstnanců. Jak může být na příklad zapisovač vozů, který koná tu službu již od r. 1925, který však proto, že se tolik rok v této kategorii nejmenovalo, nechal se jmenovati staničním pomocníkem, a nyní, na přejmenování márně čeká. Neb jak se na to mají dívat pomocní zaměstnanci, s určením staničních pomocníků, kteří konají službu kvalifikovaných zaměstnanců, avšak nemohou být jmenováni ani tím staničním pomocníkem. Co ženskou smluvní dělnici odborů, kteří již sedm i více let pracují, avšak jmenování pomocným zaměstnancem dočkati se nemohou? Jak vypadají všichni před zaměstnanci sousedního státu a jaké musí být jejich duševní rozpoložení, vidí-li tyto křiklavé rozdíly. Což povolání činitelů nechtě, že nespokojenosti těchto ubohých podporují se různé podvratné živly. Někdo snad řekne, že nyní není pro tuto stížnost vhodná doba, na to však odpovídáme, že jenom nakrmený pes dobře hlídá a tedy, že i jen spokojený zaměstnanec může konati řádně a s láskou svoji službu.

Hraničář.

Podmoky

Šírká pro fand na obranu státu, pořádaná na popud čl. obce legionářské, za součinnosti a účasti všech demokratických občanů, a koncert, pořádaný 14. VIII. pro ten účel, měly dobrý výsledek, než účast na koncertě byla pěkná. Zaržely však při koncertě stranicí rudé prapory. Což nestačí by při takové příležitosti jen státní? Výsledek zatím sděliti nemůžeme, neb nebyl nám dosud sdělen.

Jednota Orla připravuje se na pouťní zájezd do Bohousova a na jubilejní oslavu 20letého trvání státu, spojenou se všecenným praporem. Na tuto slavnost upozorňujeme bratrské jednoty okrsků a prosíme, aby nás svoji účasti podpořily. Blíží sděleno hude dopisem. Letos rozhodla se jednota zúčastniti se 4. září pořádané sokolské pouti, alegorickým vozem.

Na.

Roudnicko-Libochovicko

Roudnice jest čestně zastoupena na barokové výstavě. Jest tam mnoho vzácných předmětů z roudnického zámku Libochovického. Seznam jejich uveřejnime jindy. Také katolické umění kostelní je tam zastoupeno: 1. stříbrným pozlaceným kalichem, na jehož podstavci jsou ze stříbra teplejší hlavičky andělů. Kalich ten je práce augsburská z r. asi 1680. 2. Stříbrnou pozlacenou monstranci z r. 1763 pořázenou za průboha Václava Petze pro kostel proboštský. 3. Obrazem oltářním z kaple sv. Viléma, jak vévoda Vilém se odhládává k novému zhozenému životu a vstupuje do kláštera. Na obraze tom je na hoře nad obzorem za chrámem klášterním namalován také náš Říp. Připisují obraz ten podle úsudku R. Kuchynky samému Václavu Vavřínovi Reinerovi, zemřelému r. 1743, jenž namaloval také překrásné nástěnné i nástropní obrazy freskové v té kapli postavené r. 1726. Mimo Roudnici také Doksaný vystavují na své výstavě krásnou barokní monstranci z bývalého kláštera premonstrátek. Inu, bylo to krásné tenno — po obnovení katolické víry u nás v XVII. století.

Osobní. Dosavadní p. katecheta divých škol měšťanské i obecné Lambert Šuler dal se pro stárou chorobu penzionovati dnem 1. září t. r. a místo to hude vypsáno i znovu obsazováno. Kráž by nám Bůh dal zase takového dovedného nástupce. P. ředitel gymnasijský Schättinger nastoupí letos dovolenou a půjde nejspíše příštím rokem na odpočinek. Zastupovati jej hude p. profesor Kalous.

Z obce zastupitelstva. V příštím čísle přineseme referát o schůzi obecního zastupitelstva v Roudnici, ve kterém se jednalo o stavbu třetího domu v Roudnici, kterážto debata přinesla zajímavé věci ze zákulisí politických stran a to zvláště živnostenské, z které jak řečník jejich v samotné občanské zastupitelstva doznal, byl hlavní sloup p. U. vyložen.

Čtenáři! Přihlásil jsi se již za členu Jednoty přátel katol. legionářů? — Použij k tomu účelu přihlášků, vložené ve 2. čísle t. l.

Kš. „Důstojnické listy“, orgán „Svazu čl. důstojníků“ citují varovný hlas Dr. Bati, který přinesl „Zlin“ a řada ostatních listů a dodávají: „Není možné, aby státní autorita byla pod jakoukoli záminkou trestána, snižována, vodorývána, drobena. Ani jediným činem, ani jediným slovem.“

To je jistě múnění celého národa, všech jeho občanů a podivuje proto každého, co vše jest u nás našim SDP „přátelům“ dovoleno. Uvedeme namátkou několik ukázek z posledních dnů:

V Břeclavi byly rozšířeny zápalky s nálepkou „Ein Volk — ein Reich — ein Führer“.

Ve Falknově v úřadovně německé péče o mládež, která pobírá státní soubence, byly odsraněny obrazy obou presidentů a nahrazeny obrazem Henleina.

V Chomulově v úřadovně starosty, státního zaměstnance, členu SDP visí sice malinké obrazy presidentů, ale veliký obraz Henleina.

ZGleichalované německé noviny v CSR vybizí k bojkotu výrobků čl. tabákové režie a ušetřené peníze reklamují pro Kulturverband.

V pohraničí navštěvují němečtí starostové s obec. strážníky rodiče dětí z českých škol a nutí je hrozbiti a slibit, aby děti dali do škol německých.

V Železném Brodě jistému pražskému úředníku vyryli neznámí pachatelé na karošini auta hákové kříže.

V Lubenci, v okr. žlutickém kamenovali němečtí občané bez příčiny čl. poddůstojníka a když se skácel k zemi, nikdo mu neposkytl pomoci.

V Karlových Varech rozhodli Němci české letáky, vyzývající k násilnostem proti SDP, ale jelikož byly psány bídnou češtinou, každý lehko uhodl, kdo jest jejich autorem.

V Hrdlovce u Duchova ženský odbor SDP na svém shromáždění rozšiřoval hanlivé protistátní básničky, začal řada lidí byla dána do vazby.

V Chebu po příjezdu zvláště vlaku z Bayeruthu v Bavorsku z Wagnerových her bylo na policii voláno „fuji“ a skandovala se hesla „Jeden lid — jedna říše — jeden vůdce“.

V Schönbachu titíž účastníci vyhrožovali násilím a prudce útočili na výpravčího úředníka ČSD, když chtěl zjišiti původce zakázaných pozdravů a hesel.

V Poštěvě u Hranic terorem si henleinovci vynutili na německých obchodních a hostinských, že nesměli prodat dělníkům na stavbě české měšťanské školy kousek chleba neb trochu nápoju. Dělníci si museli sami vařit.

Protičeský blok snaží se henleinovci vytvořit ještě za pobytu lorda Runcimana v Praze, za pomoci opozičních Maďarů, Poláků, ba snaží se získat i některé Rusiny a Slovaky.

V Bilíně, na dole Amalie IV. prováděn byl henleinovským úředníkem tajný soupis českých a německých sociálně demokratických zaměstnanců, určený jistému účelu. Správa do lu odmítla proviněného úředníka propustit.

Na téme dole němečtí úředníci postavili se proti sbírce horníků na obranu státu a prohlásili, že nebudou provádět usnesené sázky ze mzdy k tomuto účelu.

Německé kasino v Praze na Příkopě navštěvují aktivní vojini německé národnosti, kteří ostentativně zde zdraví hitlerovským pozdravem. Přidáme-li k jemu provokacím, které jsou jen malou částí toho všeho, co si u nás henleinovci dovolují, ještě zmínku o tajném oběžníku Krajského vedení SDP v Trutnově, jak jej otiskly „L. L.“ minulý týden, pak vidíme, že nejedná se již jen o provokace a uličnictví, ale o vylouženou veležradu a cílevědomou organizaci vnitřní výzvedné služby, což se dotýká jak zájmu bezpečnostní služby státní, tak i armády.

A nyní si řekněme, co by potkalo takové provinilce v Říši? Mnohále žláře, koncentrační tábory, tresty smrti, zabavení majetku atd. A u nás se s nimi mazlime, nadbíháme, hledáme kompromise a necháme si líbit více, než jest záhodno a nás důstojno. Když se jim tolik líbí a tolik vychvalují režim Třetí říše, nuže, použijme proti provinilcům těchto prostředků, jakých používá jimi zbožňovaný Hitler.

Teplice-Šanov

Úmrtí. Přinášíme svým čtenářům ze jména z kruhu Orelstva smutnou zprávu. Bratr Karel Dědek, zakládající člen jednoty čl. Orla v Teplicích-Šanově a její dlouholetý náčelník zemřel po dlouhotrvající plicní chorobě ve čtvrtek, dne 11. t. m. Když po převratu v našem pohraničí začal rašit katolické hnutí, byl bratr Dědek mezi prvními, který se hlásil do řad katolické mládeže. Neohroženě a nebojácně propagoval všude náš program, a jakmile se naskytla první možnost, dává již pro všechno dobré nadšený jinoch podnět k založení místní orelské jednoty první v pohraničí. Vedl po léta jednou jako její náčelník, zastupoval ji v okrsku, zasloužil se o založení hraničářského okrsku XV. se sídlem v Teplicích. Byl jedním z těch, který do Orla a do katolického hnutí vůbec vstupují z plného přesvědčení, ne z hmotných snad zájmů, ani z jiných sobeckých důvodů, který našemu hnutí obětoval všechn svůj volný čas i všechny síly své, který za svoji práci dovedl sklízet i nevědek, aniž se kdy svému přesvědčení zpronevěřil. Zákeřná plicní choroba schvátla jeho zdánlivě zdravý, silný organismus, bránil se dlouho, ale ani dvoji pobyt na Slovensku, ve Vysokých Tatrách, ani léčba v sanatoriu na Pleši nepřinesly mu žádoucího pozdravení. Již churavý přijal ještě funkci okrskového náčelníka, kterou však bohužel již nemohl vykonávat. Nedlouho před skonem narodil se mu ještě chlapec, který se stal sirotkem, aniž poznal svého otce.

Pohřeb v Pánu zesnulého bratra konal se minulou sobotu na teplickém hřbitově za veliké účasti, zejména jeho druhové z poštovní služby a Orel

zúčastnili se v plném počtu. Obřad vykonal vdp. Václav Mlejnek za duchovní přísluhy vdp. bisk. notáře Franti. Šrámka a zároveň jako vzdělavatel Orla proměl nad hrobem případný proslov. Br. starosta se s ním jménem jednoty rozloučil, ostatní bratři v hlubokém pohnutí spustili rakev do hrobu, zpěvácký kroužek zapěl, hudba zahrála tklivé „Zahučely hory“. Zarmoucení odcházeli jsme všichni od hrobu svého mladého, nadějnějšího bratra s pevným předsevzetím, že ideálům, pro které on žil, pracoval i trpěl, vždycky zůstaneme věrnými.

Památce br. Dědka. Šlechtným způsobem učila památku zesnulého br. Dědka p. ředitelka M. Vlasáková. Když se dozvěděla o jeho těžké chorobě, o tom, že jeho žena jest v nemocnici, kde se jí narodilo dítě, že celá rodina jest následkem toho v tísnivé situaci, věnovala jí jako okamžitou a prozatímní výpomoc 50 Kč.

Katolické Sdružení v Teplicích-Šanově konalo uplynulou neděli výroční schůzi. Předcházela jí malá domácí zábava v nádvoří Lidového domu, kterou k plné spokojenosti absolvovala orelská jednota. Po proslovu předsedy vdp. V. Mlejnk, který shromážděným narysoval přítomnou situaci a povzbudil je, že není třeba báti se nepřátel, jen když budeme jednotni a s svorní, přecitl. vednatel p. R. Poláček zprávu o činnosti a pokladní p. ředitelka Vlasáková pokladní zprávu, které obě podaly důkaz o záslužné činnosti Sdružení i jeho funkcionářů. Volby výboru nevykazují podstatných změn, jen byli jako noví členové zvoleni vdp. děkan Franti. Šrámek, p. odb. učitel, Ing. C. Jar. Merhaut, a sl. Marie Uhrová. Obšírnější deba-

tu vyvolalo pořádání bohosudovské pouti. Všichni účastníci s politováním vzali na vědomí přips Ústředí, že ani p. ministr Dostálek ani vdp. kanovník, poslanec a předseda strany se nemohou pouti zúčastniti. Ozývaly se hlasy, aby za těchto mimořádných okolností od pořádání pouti bylo vůbec upuštěno, ale velikou většinou hlasů bylo rozhodnuto zůstati při původním usnesení. Konáme tudíž naši hraničářskou pouť v neděli, dne 28. srpna del programu vytištěného na pozvánkách a zveme více všechny katolické hraničáře k největší účasti tím spíše, že s poutí jest odpoledne spojen projev všech českých a státo- tvorných spolků na oslavu dvacátého výročí trvání československé republiky.

Pohyb obyvatelstva v měsíci červenci.

Rodné knihy vykazují za červenec 75 novorozenat, z nich 30 chlapců, 45 děvčat, nemanželského původu 11, 4 mrtvorozenat. Zemřelo v uplynulém měsíci 65 osob, 30 mužů, 35 žen. Zaráží stoupající počet úmrtí na rakovinu a žaludeční vředy, jichž bylo celkem 15, kdežto tuberkulóza skládala v tomto měsíci 6 osob. Šňatků bylo 21. Z českých zápisů: narodili se: Jvanka Winklerová, Jos. Spalenka, Annelies Nejedlá, Alžběta Hrušková, Maryša Waldmannová, Eva Slavíková, Václav Dědek, Jaroslav Šmid, Ilsa Štítková, Jiřík Sechter, Blanka Holdichová. Zemřeli: Karel Plachý, Ferdinand Hornof, Rosalie Mužíková, Vladimír Neumaier, Marie Löfflerová. Oddáni byli: ing. Václav Michl, profesor čl. obch. akademie v Teplicích s profesorkou téhož ústavu Dr. Marií Dvořákovou, Marek Josef, železničář v Trnovanech se Sylvestrou Plesneyovou, Ríman Josef, četn. strážmistr v Adršpachu, syn našeho zemělého důvěrníka v Proseticích s Marií Schneidrovou.

V pekle hakenkreuze

Celý svět dívá se s úsměvem na zbesilé mláčené pěsti propagandistů v německé říši. Všecky napadá, kde vlastně bere třetí říše peníze na vydržování tohoto horkého ohně, a křik, že Němci jsou národ vyvolený, který má zachrániti svět od zahuby. Mluvíme s dlouholetým usazeným našim příslušníkem v Německu, který nám potvrdil, jak a kde se berou prostředky finanční na vydržování tohoto pekla.

Když se Hitler dostal k vedení říše, první jeho bylo, že pomocí svých platičářů vydal nařízení o konfiskaci církevního jmění. Těžbaž přestal platiti dluhy, nikterak to nestačilo k udržení záměrné akce, aby vyrovnal státní finance. Nejlepší pracovní síly do 30 roků byly zařazeny do všech těch vojenských formací, které místo práce dělaly staťaz a parádu. Tyto síly musely být alespoň trochu slušně živeny, aby cíle bylo dosaženo. Nezaměstnané zafadil do oddílů rázu vojenského, a výkon těchto nejlepších sil nepřinášel žádného národního důchodu z práce — německému lidu. Když vyschly prameny a režim chtěl udržeti dobrý chod nacistického hnutí, byly zvyšovány daně, dávky, sázky z mezd dělnictva a pracovníků vůbec. Kdo by byl protestoval, byl odstřelen. Veřejná žebrota otrávil ovzduší, prameny jsou vyčerpany. Přišla řada na židy. Židé jako finanční zámožní makléři dávají dnes poslední svůj majetek k dispozici státu, aby tak zase bylo „všeho dost“, ale tento předimenzovaný kotel potřebuje stále více a více nového ohně, aby mohl konati, co je potřeba. Takovýmto způsobem udržuje se Třetí říše při životě. Zahraniční devisy přicházejí jen zřídka, neboť pověst náhražkových výrobků, které dnes nikdo nechce, jest teprve v polovici. Sami nacističtí vůdčové umísťují svůj majetek v zahraničí a zabezpečují se tak proti revoluci, která jest přede dveřmi. Ochuzení lidu, který vlastně není pánem ani svého bytového zařízení, vrcholí. Inflace, jaké snad nikdy na světě nebylo, kdy vlastně lid bude úplně ožebračen, nebude dlouho čekat. — Hitler by vedl válku se všemi, ale nemá peníze. Bojuje rozhlásem, a bude bojovati i dále. Jest to nejlevnější prostředek.

Jako román — ale skutečnost

(Pův. zpráva.) Jak se žije v Německu? Ve strachu a bídě. Národ vyvolený lidmi, kteří ve skutečnosti ještě nic pro dobro lidí nevykonali a nikde na poli af vědeckém, hospodářském, kulturním a politickém v jiných státech a národech by si svými schopnostmi nevydělali ani tu nejmizernější mzdu pro svoji výživu, — ti dnes vládnou německé říši. Nezkoušená mládež dává své síly do služeb této prohnité propagandy, poněvadž jí nemohla německá říše připoutatí trvaleji ke svému zaměstnání. Způsobnost a pýcha přivádí Německou říši do katastrofy, ze které již nikdy nepovstane.

Lid v Německu žije ve strachu a bídě. Tak jako u nás za války světově, obyvatele měst odebíralo veškeré životní potřeby jen na poukázky, to se dnes děje v Německu v době míru, kdy války není. Kdyby však válka vypukla, pak rozhodně bude zázemí umíratí hladem, anebo se přiválí revoluce, která smete tyto dábské pohany, a všechno s nimi. Žádný člověk není si jist životem, jeden hlídá druhého, syn udává otce, otec udává děti, tak daleko dospěl skutečný život. Zlatě a koncentrační tábory jsou přeplněny, tam lidé jsou úplnými otroky, živí bitím a vražděním. Zbrotna státních orgánů přesahuje všechny meze. Pod karabinou jsou nuceni dávat své poslední, co mají. Sbírají se peníze, hadry, papíry, železo, vše to pod státním dozorem, — a z tohoto slepě chť budovat novou říši, o jaké se snad nikomu na světě nesnilo.

Děláme si úsudek takový, jaký podobnými informacemi získáme. Propaganda Třetí říše přísně střeží a vzdruje k tomu celou armádu bídně placených lidí, aby neušlo nic z toho krásného ráje. Věříme dále zprávě, že 2/3 německého národa skryté mlčí, a čeká na každou příležitost směšit třeba krvavou revoluci režim, který se zmocnil vládní kliky.

Krásna naší hospodářské síly

Bohatá letošní úroda naplnila radostí srdce nás všech. Sklizen jest ve výmlatu, a nevelké zbytky jsou ještě připraveny k odvezení. Má-li zemědělec, nikdo hladu nezemře. Jest to přínos národnímu hospodářství ten nejcennější.

Čeho potřebujeme dále. Silné vůle a odvaha, aby hospodářský problém vyvíjel se v plně obchodní organizaci celého národa. Mimořádné požadavky na náš lid kladené politickými událostmi, vzpružil do jisté míry veškerý hospodářský život. Zralost této vyspělosti odrazila se jasně při zatěžkávací zkoušce mimořádných nároků kladených na všechno obyvatelstvo. Bylo dokonale využito všeho, co podporovalo oprávněný a řádný chod. Až se řádnému hospodářskému provozu ve všech oborech podnikání podaří odstraniti tváře a charakteru prospěcháři, kteří ve své působnosti nezají jen sebe, pak bude na vrcholu své éry.

Vklady peněžních ústavů i dále stoupají, což jest nejlepším měřítkem — uvážíme-li, že investoři kladou mimořádné požadavky. Dary na obranu státu, které dosahují téměř půl miliardy, jsou nejlepším vysvětlivkem, jak síla našich hospodářských stránek rychle vzrůstá. Důvěru našich hospodářských složek se nepodaří poklopiti.

Naším úkolem musí býti, aby zámožnost lidu stále vzrůstala. Šetřností na pravém místě a důvěra v sebe. Ukládáme a podnikáme. V našich katolických ústavech najde každý vždy bezpečné uložení svých peněz. Jedním z nich, který si zaslouží naší podpory na prvním místě, jest záložna Hermes, kterou naši čtenářské obci co nejvíce doporučujeme, jak pro bezpečné uložení peněz, tak pro všechny peněžní transakce. —

Dobrá věc

Jak jsme informováni, připravuje se zřízení exportní akademie jako státního učiliště pro výchovu dorostu pro zahraniční obchod. Stávající exportní ústav není organizací ani celkem, který by umístil naše exportní výrobky v zahraničí. K tomu jest třeba zvlášť školených lidí, kteří by na místech zahraničních sami skutečně obchodně nás reprezentovali. Za pomoci hospodářských institucí (obch. komor, průmyslu, peněžnictví), zřízení

učiliště, které má býti 4—5leté bylo by blahodárným a užitečným doplňkem. Jsme státem v každém směru vývozním, a musíme prodávati i nakupovati přímo, nikoliv přes komisionáře, kteří vydělávají nejvíce.

Zaveďte do střed. a měst. škol hospodářské nauky

Již se o tom mluvilo, aby i na našich městech, a střed. školách zavedeny byly předměty, týkající se národního hospodářství. Živo vycházející do praktického života nemá skutečně teoretických poznatků tak důležitého oboru, až vlastně téměř všichni ve svém životě v tomto pracují. Osnovy musely by býti živé, zajímavé, aby výsledek byl patrný. Pořebujeme toho u naší mládeže jako soli. Dnes každý hledá místo v prvé řadě ve státních službách, a jako samostatný podnikatel a odborník mohl by nalézt daleko lepší podmínky existenci.

Prapory, stuh, vlajky

Ars Liturgica A. Mestková, Praha II., Ječná 2.

orelstvo

Přípravy k III. všeorelskému sletu byly již zahájeny. Na všech stranách lze pozorovati velký zájem a spolupráci s tímto vystoupením v hlavním městě Praze.

Jednoty Orele se pilně připravují. Od 1. září t. r., kdy budou zahájena cvičení — nutno apelovati na celou katolickou veřejnost, aby rozmožila řady orelských cvičenců. Všichni do tělo cvičení — každý bude mít svůj úkol. —

Rosně i po stránce finanční budou na členstvo kladeny mimořádné požadavky. Jest třeba, aby starostové jednot upozorovali na to s plným důrazem a nabádali členstvo k šetřnosti pro sletový účel. Požadujte i pro veřejnost podniky, z jejichž výtěžků budete museti nemajetným hraditi větší část výloh a opatrovati kroje. Již dnes jest třeba na toto pamatovati a již ode dneška šetřiti.

Úřad na sletě zajištěna jest i ze zahraničí. Z Jugoslaviie, Polska, Bulharska, Švýcar, Francie, Belgie, Ameriky, prostě z celého světa přijdou naši bratři a sestry jedné víry. Musíme proto každý pracovati s největší pilí a nejlepšími schopnostmi pro zdar tohoto celostátního podniku.

Jednota čs. Orla v Příboře slavila dne 24. t. m. 30. výročí svého založení. Dopoledne o 9. hod. byla sloužena mše sv. za zemřelé členy Orla. Odpoledne o 2. hod. byl sraz u pomníku Národního osvobození v Klokočově, odkud pochodoval slavnostní průvod za státní vlajkou. Pozornost v průvodu budila deputace slovenských dobrovolců z čl. Orla, Sokola a DTJ. Deputace strážního oddílu čs. Orla z Příboře položila věnce u pomníku padlých. Také u pomníku Národního osvobození v Klokočově položena byla kytice se stuhami v barvách orelských. V zahradě katol. domu následovalo cvičení různých složek. Před cvičením byla po

uvhodném prolovu a státních hymnách vztyčena státní vlajka. Br. Vaníček přivítal hosty a vzpomněl roku 1919, kdy sedm členů příbořské jednoty odešlo s orl. strážním oddílem na Slovensko k obraně vlasti před vpádem Maďarů. Pak následovala cvičení, z nichž nejvíce se líbila prostná členek, členů a oddíl brannosti. Po cvičení následoval koncert a lidová veselice. F. L.

Jubileum 30letého trvání oslavila 24. července Jednota Čs. Orla v Příboře na Moravě a dne 14.—15. srpna Jednota Čs. Orla v Hradci Králové. Obě slavnosti vyzněly v mohutný branný projev a hold Orelosti republiky a armádě.

V cizích službách jest takový katolík, který své úspory ukládá u ústavů katolickým nepřátelských. Každý čtenář našeho časopisu koná svoji povinnost a své přebytečky světuje záložně Hermes.

organisační

Zahradní slavnost katol. legionářů bude konána v neděli 4. září t. r. na Strahově. Nezapadají se na tento den nikam a přijďte se svými rodinami a známými.

Branný sraz legionářů-katolíků koná se v neděli 28. t. m. na Strahově za vedení br. pplk. Pelicha a štkpt. Sušky. Účasti povinná. Podrobnosti budou členstvu včas oznámeny.

Legionář-jezdci nezapomeňte se přihlásit u br. Kříkavky neb Foltýna k účasti předvoje průvodu při holdu

katol. Prahy památnému Paladiu země české na 10. a 17. září t. r. Podrobná výzva byla otištěna v posledním čísle t. l.

Členům Jednoty přátel katol. legionářů byly rozeslány člen. legitimace pro rok 1938 se složenkami, řada jich však k zaplacení příspěvků dosud nepoužila. Ušetřte nám upomínání a vyrovnejte příspěvky obratem.

SDĚLTE NÁM ADRESY LEGIONÁŘŮ katolíků, kteří nejsou dosud členy Ústřední jednoty čl. legionářů a jest jich v katolických spolcích a Jednotách čl. Orla hodně. Všechny chceme soustřediti do naší organizace a chrániti jejich zájmy a potřeby a to nejen ideově, ale i hospodářské a existenci.

Zájezd našeho důstojnictva do Itálie. Svaz čs. důstojnictva provede 28 srpna až 18. září autokarový zájezd do Itálie, na historická místa našeho odboje, k návštěvě Říma a k pobytu u moře. Náklad 9.500 Kč. Přihlášky ve Štefánikově domě ve Svazu.

volná místa

Zemská školní rada v Brně obsadí šest míst ředitelů středních škol v zemi Moravskoslezské. Žádosti do 15. září 1938. Blíží v Úředním listě č. 175.

Okresní výbor v Kolíně obsadí 20 systematických míst okresních cestářů a 2 místa okresních zájezdů. Žádosti přijímá okresní úřad v Kolíně do 15. IX. 1938. Blíží v Úředním listě č. 176.

Presidium krajského soudu ve Znojmě obsadí místo vrchního aktuarského tajemníka. Žádosti do 31. VIII. 1938. Blíží v Úředním listě č. 180.

Okresní školní výbor ve Vlastimě obsadí místo řídícího učitele, učitele, katechety římskokatol. náboženství a odb. učitelky. Žádosti do 31. X. 1938. Blíží v Úředním listě č. 180.

Okresní školní výbor v Benešově obsadí místo řídícího učitele, 2 místa učitelů, 2 odb. učitelky, místo říd. učitelky. Žádosti do 31. října 1938. Blíží v Úředním listě č. 180.

Státní průmyslová škola v Ústí n. L. obsadí místo výpomocného síly pro dílenskou službu. Žádosti do 27. VIII. 1938. Blíží v Úředním listě č. 181.

Československý plavební úřad přijme na přechodnou dobu 1 výpomocného účetního zaměstnance. Žádosti do 24. VIII. 1938. Blíží v Úředním listě č. 182.

Městský úřad v Říčanech u Prahy obsadí místo stavebního technického úředníka. Žádosti do 10. září 1938. Blíží v Úředním listě č. 186.

Městský úřad v Říčanech obsadí 2 systematická místa smluvních monterů. Žádosti do 10. září. Blíží v Úředním listě č. 186.

Okresní úřad v Lounech obsadí 5 míst proračnických okresních cestářů. Žádosti do 31. VIII. 1938. Blíží v Úředním listě č. 186.

Čtěte, půjčujte a rozšiřujte Svatováclavskou STRÁŽ

Proč já zrazuji katolický tábor a své peníze dávám do ústavů katolickým nepřátelských? Proč pomáhám nepřátelům k jejich mocí a síle? Každý si odpověz sám. Katolické peníze do Záložny Hermes, Praha I.

Sklad nábytku ty

R. Bukáček
nalézá se nyní
v Karlině, Královská 29,
stanice elektrická dráhy „U VIADUKTU“
Velký výběr bytových zařízení. • Tel. 617.05

TISKOPISY

TELEFON 216-26

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST.-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Redakce, administrace a expedice v Praze I., č. p. 330. Telefon č. 35705. Předplatné Kč 24.— ročně, jednotlivé číslo po 50 hal. Vychází týdně v pátek. Kdo si ponechá dvě čísla a odebírá další, považuje se za odběratele. Odběratelem považován býti ten, kdo to administraci písemně oznámí. Novinová sazba povolena řad. pošt. a telegraf. v Praze p. čís. 86.147/III/1938. Dohládekčí poř. úřad Praha 3. Vydávatelem a majitelem Jednoty přátel katolických legionářů, Praha II., Národní 30. Číslo poř. spojitelné 210 518 (Záložna Hermes v Praze). Odpovědný redaktor Bedřich Klmeš. Tiskárna tiskárna Vlast. n. A. Daněk v Praze II., Žitná 26. Řídí redakční kruh.

PROČ ZRAZUJI
KATOLICKÝ
"TĚ MUŽI"

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Msgre Andrej Hlinka zemřel, Teplice-Šanov, Krása naší hospodářské síly**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**